

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

Tárgy

308

Hely

Idő

'1918'

Személy

Hely

308 '1918'

Szerző: *Várnai István*Cím: *Bar-örület Budapest*Forrás: *Mag. Hírlap**Bv*

(Hely)

1918. XII. 28

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Bar-örület Budapest.

„Kérek egy csésze pálinkát!”

A Magyar Hírlap
tudósítójától.

Tegnap éjszaka pergőtüzeket adtak le a Rákóczi-úton, részeg emberek belekötöttek egy katonai őrzésbe és a gáztalan sötétségben olyan fejetlenség támadt, mint a háboruban egy éjszakai rajtaütésen. A lövöldözés még csak nem volna csodálatos, mert sajnos, a rendőrség minden erőfeszítése dacára sem lehet a tökéletes biztonságot visszaállítani Budapesten, de az a csodálatos, hogy Pesten részeg emberek vannak. Honnan jönnek ezek? Hogy kerülnek ki éjszaka tizenegy órakor az utcára? Hiszen kormányrendelet van róla, hogy sört és bort csak annyit szabad kimérni, amennyi arra elégséges, hogy az ebédje és vacsorája könnyebben lecsuszson az embernek. Az égetett szeszt, pezsgőt, semmi körülmény között sem szabad kiszolgáltatni. És mégis annyi a részeg ember Budapesten, annyi a részeg katona, mint soha azelőtt. Hol rugnak be? Kereken megállapíthatjuk, hogy legtöbbször a bar-okban. A kávé és a vendéglős sokkal lelkiismeretesebb, semhogy a szabályrendeletet megsértse. De a bar-osok, a pesti éjszaka új egzisztenciái, ezek a fölényes, minden rendeletnek fittyet hányó urak a legravaszabb formákban módját ejtik annak, hogy lehet a katonákat és a könnyelmű polgárokat cifra helyiségekben boldogan lerészegíteni. Mint a gomba, úgy szaporodtak el villamos napjainkban a budapesti bar-ok. Bar-osnak lenni, ez a köz-

társasági korszak legelső pozitív pesti foglalkozása. Mit akarnak ezek? Miért nyíltak meg most olyan tömegesen, éppen a legszigorubb szesztilalom idején? Lehet-e más üzleti alapjuk, mint az, hogy egyenesen a szesztilalom kijátszására rendezkednek be. Sürgősen szét kellene tűni közöttük. Razziákkal kellene elkeseríteni az életüket. Ahogy egyik napról a másikra olyan hallatlan pökhendiséggel megnyíltak, úgy kellene egyik napról a másikra becsukadni ezeket a kalandos vállalkozásokat. A rendőrségnek meg van az alkalmára rá. *Kezdjék meg a vizsgálatot a Roboz-barban*, ahonnan az a pár részeg katona kijött, aki a tegnapi esti lövöldözést inszenálta.

Beszéltünk ma valakivel, aki jól ismeri a hirtelen pesti bar-oknak pedigreejét. Egész érdekes meghallgatni, hogy keletkeztek és hogy működnek ezek az apró kéjboltok, amelyek közvetlen leszármazottjai a régi pesti bodegáknak és hivatásukban annyira messzi estek a híres párisi bar-októl és Berlin fényes bar-jaitól, amelyekben uri társaságok szoktak elszórakozni esténként. Ezeket beszélte szakértőnk:

— Budapesten az első bar vagy tíz év előtt nyílt meg a Baross-utcában, annak Welsi-Bar volt a neve. Egy évig állott fenn, aztán a tulajdonosnőt többször elítélték, mert helyiségében tisztességtelen üzelmek folytak. Utána becsukott a bar is. 1910-ben a Mezőgazdasági Múzeumot átalakították Excelsior-szállodává és az első emeleten Acél kávé, aki külföldről jött meg, megnyitotta a második bart, amely az első időben igazán elite-közönségnek volt esti szórakozó helye. Kitűnő külföldi italokat arusítottak itt, parkett-tánc volt és egy bécsi zongorista, bizonyos Oszkár bácsi nevű, ütötte a

billentyűket és gajdolla hozzá a ragtimeskkel a maga szelid zsargonján. Akkor itt minden vendégen frakk volt, vagy szmoking, sőt egyszer egy héten külön estélyt is rendeztek, amelyen csak meghívottak vehettek részt. A háboru alatt lassankint zülleni kezdett az Excelsior-bar. Elmaradtak a jó italok, s a közönség is az alacsonyabb névűjükből kezdett összehozódni. Acél később megvette a Newyork-kávéházat és a bart átadta Roboznak, az Emke-kávéház volt üzletvezetőjének, akinek a vételehez Ligeline, az ismert árdragitónó adta a pénzt. Mostanában napi négyezer korona lövöldet csináltak, tehát az üzlet nagyon jól ment, a közönség azonban már egészen elvadult. Katonák, tengerészek, állástalan kereskedőségek, a kávéházak söpredek, kitarítottak jertak a barba, ahol napirenden voltak a berúgások, — dacára a szesztilalomnak, amit fentebb említettünk.

A második pesti bar a Sorrentó-kávéházban nyílt meg, ennek Deák Elemér, a Sörkabaré üzletvezetője lett a tulajdonosa. Aztán a Deli-Bar nyílt meg a Dunaparton. Ez a mondain, illetve fél-mondain hölgyek találkozó helye volt. Utána megnyílt a Stefania-Bar a Stefánia-úton, amelynek egy Beliczai nevű krupié és Stefan, az Országos Kaszinó főpincére lett a gazdája. Ezt a bart nagyon jó közönség látogatta. Örült árakat számítottak mindenért. Egy adag liba negyven koronába került. Senki sem jelentette fel. Csak egyszer, egy dinnyemagon csuszott el a Stefánia-bar. Valaki feljelentette kalácsdrágításért, mert egy szelet kalácsot egy koronaért adtak. Utána nyílt meg Acél kávésnak a Newyork-kávéházban levő barja. A kávéházat Bánó és Szabótól, a régi tulajdonosoktól nyolcszáz ezer koronaért vette meg Acél, az átalakításokba kétszáz ezer